

عنوان مقاله:

پیش بینی سرعت با استفاده از GIS در خیابانهای شهری

محل انتشار:

سومین همایش سیستمهای اطلاعات مکانی (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی حسینی نوه احمد آبادیان - دانشجو کارشناسی ارشد فتوگرامتری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

مسعود ورشوساز - استادیار گروه مهندسی نقشه برداری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

منصور حاجلی حسینلو - استادیار گروه مهندسی عمران دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

رضا نوریجو - دانشجو کارشناسی ارشد GIS دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

خلاصه مقاله:

پیش بینی سرعت با استفاده از روشهای معمول برای کل یک خیابان انجام می شود . در حالیکه در واقعیت سرعت برای هر محدوده از خیابان با توجه به عوامل موثر بر آن متفاوت می باشد. بنابراین در این مقاله چارچوبی در GIS ارائه شده که با استفاده از سهم عوامل موثر بر سرعت، در هر محدوده از خیابان سرعت را پیش بینی می کند. برای پیش بینی سرعت علاوه بر استفاده از روشهای موجود برای تخمین سهم هر عامل، از روش جدیدی که در این مقاله ارائه شد، استفاده گردید. این روش که روش سرشکنی نام دارد. با در نظر گرفتن محدوده اثری برای عوامل موثر بر سرعت در هر خیابان و استفاده از داده های حجم و زمان سفر کل خیابان، میزان سهم هر عامل را بر روی سرعت تعیین می کند. برای اجرای این روش، داده های حجم و زمان سفر تعداد زیادی از خیابان های شهر تهران مورد استفاده قرار گرفت. ارزیابی روش با انجام تستهایی از لحاظ دقت انجام شد. دستیابی به دقت نسبتا خوب 0،11 برای روش سرشکنی در مقایسه با دقت 0،29 حاصل شده در همان شرایط برای روش BPR که یکی از مشهورترین روشهای معمول است، بیانگر دقت بودن این روش می باشد.

کلمات کلیدی:

آیین نامه آمریکا (HCM)، ایستگاه اتوبوس، تاخیر، خصوصیات وسیله نقلیه، خط عابر پیاده، رفتار راننده، زمان سفر، سرعت گیر، سرعت، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10871>

